

Met de baby helpen

Lucy Stevenson Ewell

(Gebaseerd op een waar gebeurd verhaal)

Dit verhaal vond plaats in Zuid-Afrika.

Lashia had een nieuw broertje gekregen. Hij heette Liam. Hij had donker haar en kleine handjes en voetjes. Hij was ontzettend schattig!

Maar soms was het moeilijk om een pasgeboren baby in huis te hebben. Mama en papa hadden het nu altijd druk. En Liam huilde veel.

'Mama, wil je me een verhaaltje voorlezen?' vroeg Lashia.

'Ik moet Liam in bad doen', zei mama. 'Misschien kun je samen met Ariana een verhaaltje lezen.'

Lashia ging met haar zusje op de grond zitten. Ze bladerden door een boekje. Maar zonder mama was het niet hetzelfde.

'Papa, wil je een spelletje met mij spelen?' vroeg Lashia.

'Ik moet mama helpen met de baby voordat ik naar mijn werk ga', zei papa.

Lashia fronste. Mama en papa hadden nooit meer tijd voor haar! Ze waren altijd met Liam bezig.

Al gauw ging papa naar zijn werk. Mama legde Liam in zijn bedje voor een dutje. Ze kwam bij Lashia en Ariana op de sofa zitten. Ze zag er moe uit.

Niemand had nog tijd voor Lashia.

'We hebben het erg druk met Liam', zei mama. 'Voelen jullie je een beetje eenzaam?'

Lashia knikte. Ze moest bijna huilen.

Mama knuffelde Lashia en Ariana. 'Liam heeft op dit moment veel aandacht nodig omdat hij zo klein is. Hij kan nog niets zelf doen, jullie wel.'

'Ik weet het', zei Lashia.

'Maar als jullie willen, kunnen jullie helpen om voor Liam te zorgen.' Mama glimlachte.

'Echt?' vroeg Lashia. Ze vond dat wel een goed idee.

'Ik ook?' vroeg Ariana.

'Jij ook', zei mama.

Vlak daarna begon Liam te huilen. Toen mama zijn luier ging verschonen, bracht Lashia haar de babydoekjes.

'Dank je wel', zei mama.

Toen Liam de volgende dag een badje kreeg, kozen Lashia en Ariana schone kleertjes voor hem uit. Ze kozen een pakje

met schattige diertjes! Ze brachten het naar mama zodat ze Liam kon aankleden.

'Dank je wel', zei mama.

Lashia en Ariana bedachten andere manieren om te helpen. Ze maakten elke ochtend hun bed op, zonder dat iemand daarom hoefde te vragen. Soms maakten ze ook het bed van mama en papa op! Als het etenstijd was, hielpen ze papa in de keuken.

'Dank je wel', zeiden mama en papa.

Als Liam huilde, probeerde Lashia hem te troosten. Ze hield hem vast en praatte zachtjes tegen hem. Liam kon nog niet 'dank je wel' zeggen. Maar op een dag glimlachte hij breeduit naar Lashia!

Lashia glimlachte terug. Ze was blij dat ze haar broertje, mama en papa kon helpen! ●

Wat deed Lashia om haar familie te helpen?